

Naša Karlova Ves

pre tých, ktorí sa neboja čítať, písať a premýšľať

nasakarlovaves@gmail.com

Milí čitatelia,

v rukách držíte ďalšie vydanie nášho občasnika. Autori článkov dôverne poznajú Karlovu Ves a ponúkajú Vám svojimi komentármi vlastný pohľad na naše súčasné problémy a možno už aj prvé čiastkové úspechy.

Dnes sa na nás informácie valia zo všetkých strán. Rokmi sme vytriezveli z opojenia tzv. slobodným svetom a vieme, že nie všetko, čo sa nám predkladá ako čistá pravda, ňou naozaj je. Vnímavý človek je neustále vystavený náročnému posudzovaniu nielen obsahu toho, čo sa hovorí, ale aj tomu, kto to hovorí. Vyberá si pre seba tie najužitočnejšie informácie, ale nevyhne sa ani tlakom, ktoré ho nútia zamýšľať sa nad témami

s celospoločenským dosahom. Zostáva len na nás, aby sme rozlišovali manipuláciu, mieru dôveryhodnosti a zodpovednosti pôvodcu informácií. Pretože sú veci, ktoré sa nás možno dotýkajú len okrajovo, také, ktoré sa nás zdanlivo netýkajú vôbec, a tie, ktoré majú zásadný vplyv na náš praktický každodenný život.

Ani Karlova Ves nie je ostrov, hoci v mnohom žije vlastným životom. Máme presvedčených lokálpatriotov, ale aj ľudí, ktorí sa cítia byť viac Bratislavčanmi. Celomestské témy ako zavádzanie parkovacej politiky, developerského poplatku alebo príprava rozpočtu mesta nás môžu citelne zasiahnuť, ale môžeme ich len minimálne ovplyvniť. To, či pre nás Karlova Ves bude príve-

tivým domovom alebo len nocľahárňou, to ale môžeme ovplyvniť takmer všetci. Nie je na to treba veľa, niekde možno trpezlivá starostlivosť o spoločnú predzáhradku, ohľaduplné zaparkovanie na vlastnom vyhradenom mieste a niekedy stačí aj jednoduché ľudské gesto.

Nesústreďujme sa len na to, čo nás rozdeľuje. Je predsa toho tak veľa, čo nás spája.

Dana Čahojová
starostka Karlovej Vsi

Pomôž si, človeče, aj pánboh ti pomôže!

V duchu tohto porekadla sme postupovali po vyhodnotení zimnej údržby 2014/15. Tá sa robila podľa starej zmluvy „vysúťaženej“ predchádzajúcim vedením Karlovej Vsi. Suma vyše 225 tisíc eur a spotreba temer 900 ton soli signalizovala, že niečo nie je v poriadku.

Zmena vo výkone prác zimnej, ale aj letnej údržby bola nevyhnutná. Zvažovali sa rôzne alternatívy: zmena dodávateľa, odkúpenie celej firmy na výkon prác spolu s technikou a personálom. Nakoniec sme sa rozhodli pre ambiciózný projekt - vykonávať práce vlastnými silami. Preto sa počet pracovníkov hospodárskej správy zvýšil z pôvodných 7 na 22 osôb. Nakúpila sa technika. Nová a presne „na mieru“. Na zimnú údržbu postačujú mestskej časti dva malotraktory Kubota STW 40 s radlicou a sypačom. Okrem toho máme zmluvne zabezpečený prenájom dvoch veľkých traktorov Kubota M8560 s radlicou a sypačom. Ich nasadenie je potrebné len pri „veľkom snehu“.

Na letnú údržbu sa používajú spomínané dva malotraktory doplnené žacím zariadením, resp. zametacím kartáčom a tri špecializované samohybné kosačky. Na kosenie a údržbu ťažko prístupných plôch sme zakúpili 10 krovínorezov a dve odľukovacie zariadenia.

Veľa činností sa vykonáva ručným náradím. Spolupracujeme s nezamestnanými zapojenými do aktívnych prác ako aj s ľuďmi bez domova, „Depaulistami“, ktorí si týždennou brigádou zabezpečujú nocľah na celý mesiac.

Aké sú výsledky a skúsenosti?

Zima 2015/16 stála mestskú časť do 67 tisíc eur, čo je asi tretina oproti predchádzajúcemu roku. Spotrebovalo sa spolu 120 ton soli.

Finančné vyhodnotenie letnej údržby ešte nie je možné, pretože nie je ukončená. V tomto roku sme kosili Karlovu Ves 7x (v minulosti to bolo najviac 4 až 5x). Teplo a dostatok vlhky priali rastu trávy, takže aj tých sedem cyklov celkom neuspokojilo všetkých obyvateľov. Ďalším problémom je, že nie všetky plochy sú v správe Karlovej Vsi. Časť z nich obhospodaruje hlavné mesto. To však zanedbáva svoje povinnosti a správa sa k mestským častiam tak, ako keby v nich žili iní obyvatelia. Na tieto plochy nemáme dosah.

Okrem zimnej a letnej údržby vykonávajú naši pracovníci aj rôzne ďalšie činnosti ako drobné stavebné opravy a úpravy, výpomoc pri organizovaní spoločenských akcií a pod. Výhodou je flexibilita ich nasadenia bez potreby verejného obstarávania. Momentálne je časť z nich nasadená na havarijnú opravu strechy jednej škôlky.

V tomto roku poslanci schválili zámer vytvoriť samostatnú príspevkovú organizáciu Verejnoprospešné služby (VPS), do ktorej sa presunú pracovníci hospodárskej správy. Veríme, že výberové konanie na post riaditeľa VPS bude úspešné, naša VPS sa vzniesie na „vlastné krídla“ a bude môcť poskytovať služby aj iným subjektom. Hoci aj vypomôcť hlavnému mestu s údržbou plôch, ktoré má v našej mestskej časti.

Rudolf Rosina
nezávislý poslanec

Na tom našom dvore

Ani najlepšie navrhnutý verejný priestor nemôže fungovať, pokiaľ ho ľudia nebudú radi využívať a starať sa oň

Verejný priestor je v prenesenom význame zrkadlom spoločnosti alebo spoločenstva, v ktorom sa pravdivo odrážajú hriechy minulosti, krivdy aj nádeje budúcnosti. Kľúčom k opätovnému osvojeniu si verejného priestoru je návrat istoty, že to, čo je verejné, je naozaj naše. Potreba presvedčiť, že dokážeme doň premietiť vlastné predstavy, a tak spoluutvárať autentický život v určitom spoločenstve, stvárať ho spoločným úsilím.

Ktosi povedal, že realita sa spriada z príbehov, nie z matérie. Nie je to inak ani s verejným priestorom. Ak nepochopíme, že verejný priestor je aj náš príbeh, a tak, ako sa k nemu správame ako jednotlivci, taký bude pre všetkých, potom sa veľa nezmení.

Keď sme sa presťahovali na Kútiky, vyzeralo to v našom okolí asi takto:

To sme bývali na Púpavovej. V roku 1970 sme sa presťahovali do domu, v ktorom bývam dodnes. Okolie domu vidíte na ďalšej fotografii:

Hrávali sme sa na stavenisku medzi ulicami Levárska, Silvánska, Brodská a Karloveská. Dvor bol plný panelov, dosiek a blata. Naši rodičia nás napriek tomu nemali strach pustiť von hrať sa s kamarátmi. Trávili sme tam bez dozoru celé dni a naše priateľstvá z tých čias trvajú dodnes.

Časom začali dvor upravovať a v časti, ktorá sa mala stať detským ihriskom, vybetónovali jamu. Ihrisko sa stalo realitou až o niekoľko rokov.

Jamu sme však výborne využili. My, deti vo veku 10-15 rokov, sme v gumákoch z jamy naplnenej dažďovou vodou holými rukami vyniesli niekoľko fúrikov stavebného odpadu vrátane kusov železa a betónu. Sami sme si tak pripravili „dokonalú“ plochu na korčuľovanie. Korčuľovali sme sa celú zimu. Neskôr nám veľké ihrisko

vyasfaltovali. Tam sme stavali drevenú ohradu a po večeroch ihrisko polievali vodou. Mali sme vlastné hokejové bránky a na tie časy nám zostali čarokrásne spomienky. Prečo mám pocit, že o toto sú naše deti chudobnejšie?

Náš dvor je dnes omnoho krajší. Ihrisko a pieskovisko prešlo viacerými zmenami. Napriek tomu basketbalové koše už zožrala hrdza. Asi preto, lebo deti, ktoré sa starali o svoje ihrisko, sú už dámmami a pánnmi v najlepších rokoch.

Náš dvor je tým, čo sa označuje ako prítiaživý verejný priestor

Trúfam si ho tak nazvať aj preto, že pravidelne sem prichádzajú mamičky s deťmi, ktoré nebývajú na našom dvore, aby tu s inými mamičkami trávili čas na ihrisku. Viacerí susedia s láskou každú jar vysádzajú letničky, plejú burinu, okopávajú, strihajú kríky.

Karloveské „účkové“ dvory vôbec pokladám za geniálny nápad architektov. Napriek tomu, že je priestor dvora verejný, obýva ho pomerne uzatvorená skupina ľudí.

Veľmi sa teším, keď vidím na lavičkách čulo sa zhovárajúce mamy mojich spolužiakov, susedov, ktorí s láskou venci svojich miláčikov a slušne si po nich upratujú bobky...

Nie sme dvor dokonalý, máme aj v našom dvore susedu, ktorá na malú radosť všetkých krmi holúbky chlebom, máme nášho bezdomovca, susedov, ktorí celé dni nechávajú psíka v byte nariekať, že je sám, ale to asi patrí k pestrosti života.

Stáva sa, že ma niekto zastaví na ulici a žiada, aby bolo v jeho dvore vybudované nové ihrisko, lebo to 100 m vzdialené je až príliš ďaleko, že si niekto sťažuje, že nemá kde zaparkovať, že tráva pod oknom už prerástla 15 centimetrov a treba ju pokosiť, a že.... Vtedy sa mi vynorí spomienka

na časy, keď tu nebolo takmer nič. Aj ako deti sme pochopili, že bez nášho pričinenia nám nikto nič len tak nedaruje. A je mi trochu smutno.

Karlova Ves má dnes mnoho krásnych priestorov, ktoré by mohli byť ešte krajšie

Dvor od dvora je iný a je vizitkou hlavne ľudí, ktorí okolo bývajú, tento priestor si vážia a podľa svojich možností ho zveľaďujú a chránia.

Je aj iný prístup. Neustále sa sťažovať, hľadať viníka, volať na zodpovednosť toho či onoho. Ani pri najlepšej vôli nie je momentálne v silách obce vyriešiť všetky požiadavky, nasadiť čaty všade, kde treba a podľa možnosti hneď.

Bolo by skvelé, keby sme pochopili, že verejné priestory sú našou spoločnou vizitkou.

Bolo by skvelé, keby sme dokázali spoločne diskutovať o predstavách „spoluobyvateľov“ priestoru o jeho možnej tvári.

Pokiaľ sa budeme len spoliehať na to, že sa nám oň niekto postará, s veľkou pravdepodobnosťou nebudeme spokojní, lebo to spraví podľa seba, nie podľa našich potrieb.

Je mnoho vynikajúcich príkladov, kde si vzájomne pomáhajú obyvatelia i samospráva s porozumením pre svoje možnosti. Tešíme sa z krásnych balkónov, upravených predzáhradiek aj útulných vnútroblokov. A preto hľadáme možnosti, ako podporovať aktívnych a vynalievavých obyvateľov a susedov, ktorí sa vytrvalo a nadšene starajú o svoje okolie.

Hana Zemanová
nezávislá poslankyňa

Bilbordová nekultúra

Prečo miznú bilbordy tak ťažko? Ako je možné, že reklamné spoločnosti nerušene predávajú nelegálne plochy, keď nemajú nájomné zmluvy a nemusia mestu platiť ani cent? To sú oprávnené otázky bežných ľudí, na ktoré sa ťažko hľadá pochopiteľná odpoveď. Hoci u nás v Karlovej Vsi postupujeme nekompromisne, stavebný zákon je voči nelegálnym stavbám asi tak tvrdý, ako zákon o hazardu voči hazardu.

Každý z nás pozná podobný pocit po prekročení štátnych hraníc. Zrazu sme sa ocitli akoby v inom svete, ochotní rešpektovať jeho pravidlá. Pozorne obmedzujeme rýchlosť, parkujeme tam, kde je to povolené, rešpektujeme a dbáme o čistotu. Súčasťou tohto iného sveta sú aj pohľady na prírodnú či mestskú scenériu. Tie sú zrazu akési čisté a nerušené. S údivom konštatujeme, že sa dá žiť aj bez bilbordov. Nikomu nechýbajú, práve naopak.

S podobným pocitom našinec sleduje aj televízne prenosy obľúbených cyklistických pretekov v prostredí francúzskych mestečiek. Vtedy nám naplno svítne, na čo všetko sme si časom museli zvyknúť a že to, čo deň čo deň vidíme necitlivo osadené na našich uliciach, budovách a v zeleni, akosi nie je znakom pokroku.

O spoločenskom tlaku na odstránenie vizuálneho smogu niet žiadnych pochybností. Už nechceme na každom kroku verejného priestoru

narážať na tento novodobý mor, ktorý vonkajšia reklama, často nevkusná, nepatričná alebo gýčovitá, svojou agresivitou pripomína.

Je vôbec možné jej odstraňovanie alebo účinná regulácia? Čo je tou najväčšou prekážkou?

Možné to iste je. Príklady iných európskych krajín by nám mali byť vzorom. Na to, aby aj čiastkové kroky umožnené našou legislatívou boli účinné, je však podstatné, aby reči politikov boli v súlade s ich skutkami. Zodpovedné inštitúcie nesmú postupovať polovičato, ale zrozumiteľne a dôsledne. Platí, že pokiaľ nebude silná politická vôľa, nemáme veľkú šancu na zmenu. Dokiaľ budú volebné kampane stáť na masívnom oblepení krajiny politickou reklamou, budú bilbordy pre politikov príliš atraktívnym tovarom.

Odstraňovanie predovšetkým nelegálnej reklamy je u nás pomernou novinkou a v praxi prebieha len zdĺhavo a ťažko. Postup je určený

stavebným poriadkom a v zásade podobne zložitý ako pri odstraňovaní čiernych stavieb.

Hoci v Karlovej Vsi ubudlo už niekoľko desiatok reklamných zariadení, v tom množstve to zbadá len veľmi vnímavý pozorovateľ. Stavebný úrad postupuje nekompromisne a vedie konania v stovkách prípadov. Za nelegálnu reklamu v tomto roku už uložil pokuty za viac ako 33 tisíc eur. Prednedávnom vydal aj historicky prvé rozhodnutie o odstránení bigbordu na Botanickej ulici. Žiaľ, to ešte stále nemusí znamenať jeho rýchlu demontáž. Majiteľ môže odďaľovať výkon rozhodnutia.

Karlova Ves má ale jasno v tom, že všadeprítomné bilbordy nie sú znakom našej vyspelosti, ale našej kultúrnej zaostalosti. Tento názor nezmeníme a podľa neho budeme aj ďalej konať.

Dana Čahojová
starostka Karlovej Vsi

Líščie údolie – náš klenot

Keď obyvatelia Karlovej Vsi debatujú o živote v mestskej časti, majú na niektoré veci často rozličný názor. Sú však témy, pri ktorých sa názory veľmi zblížujú. Temer všetci si zhodne pochvaľujeme blízkosť prirodzeného lesného prostredia. Mnohí z nás si pamätáme heroický boj občanov za záchranu Kráľovej hory. Lúka nad Dlhými dielmi síce formálne patrí do Devína, ale prakticky ju najviac využívajú naši obyvatelia. Mať v meste len pár krokov od domu kus naozajstného lesa je veľkou výhodou.

Za najväčší skvost našej mestskej časti však považujem Líščie údolie. Nie je to les v tom pravom slova zmysle. Je to lesopark. Ale práve to ho robí atraktívnym. Spolu s jeho polohou, temer v srdci mestskej časti, a spolu s rovinatým charakterom umožňuje dotyk s prírodou nielen mladým a turisticky a športovo založeným ľuďom, ale širokému spektru užívateľov. Od seniorov, cez kočíkujúce mamičky až po imobilných. Aktivity, ktoré sa tu dajú robiť, sa neobmedzujú iba na spoločenské prechádzky. Športovanie v prírode, kladenie ohňa, „opekačky“, rodinné gulášpartie, ale aj spoločenské podujatia: oslavy MDD, letné kino a aj tie povestné Karloveské hody, to všetko sa odohráva práve v „Liščáku“.

Je šťastím nás obyvateľov Karlovej Vsi, že do tohto jedinečného územia sa nezahryzla pažravá žiadza developerov. Líščie údolie bolo a je naše, a tak by to malo aj zostať!

Líščie údolie však nestačí iba mať. Je potrebné sa oň starať, ošetrovať ho, zveľaďovať. Aj keď sa obecná kasa k „Liščáku“ správala menej mačošsky ako k ostatnému verejnému majetku, stále je čo naprávať a vylepšovať. Dúfam, že okrem drobných vylepšení, ako sú nátery konštrukcií, doplnenie odpadkových košov na niektorých frekventovaných miestach, zabezpečenie dreva na kladenie ohňa a pod., sa podarí opraviť a zrekonštruovať pódium a najmä verejné toalety.

Samozrejme, v duchu bezbariérovosti, ktorú sa u nás snažíme presadzovať. Investícia do Líščieho údolia je „luxus“, ktorý by sme si mali dovoliť. O luxuse hovorím preto, že obec spravuje veľký majetok, ktorý je zatažený obrovským dlhom. Je to vnútorný dlh vyplývajúci z dlhodobého zanedbávania opráv a údržby budov, ciest, chodníkov a všeličoho ďalšieho. Luxusom to nazývam preto, že je už druhý rok volebného obdobia a s verejným majetkom nerobíme nič iné, len „hasíme“. Rieši sa iba to, čo je akútne nutné. Aj keď sme v minulom roku ušetrili niekoľko sto tisíc, stále je to málo. Na vyrovnanie vnútorného dlhu je potrebných 10 až 20 rokov zodpovedného gazdovania. Prínajmenšom!

Líščie údolie si zaslúži nielen našu „štedrosť“, ale aj pozornosť. Možno sa medzi nami nájdú takí, čo sú ochotní „priložiť ruku k dielu“ a pomôcť pri natieraní, upratovaní a podobne. Pomôcť sa však dá aj dodržiavaním elementárnej slušnosti. Napríklad nehádzať odpadky na zem. Ani vtedy, ak je odpadkový kôš plný. Neničiť, nelámať. Líščie údolie je naše. Správajme sa k nemu ako vlastníci. Potom nám bude prinášať aj úžitok a potešenie.

Rudolf Rosina
nezávislý poslanec

Opatrovateľská služba v Karlovej Vsi

Sociálnemu odboru miestneho úradu sa podaril husársky kúsok. Zapojili sme sa do národného projektu **Podpora opatrovateľskej služby**. Do výkonu sa zaradilo 32 opatrovateľiek, a tak sme získali mesačný príspevok vo výške 16 224 eur v celkovej sume 324 480 eur.

Cieľom projektu je podporiť rozvoj opatrovateľskej služby v prirodzenom domácom prostredí za účelom predchádzania umiestňovania ľudí odkázaných na pomoc do pobytových zariadení. Projekt nám umožní zvýšiť dostupnosť opatrovateľskej služby aj pre občanov s ťažkým zdravotným postihnutím a podporiť ich zotrvanie v rodine. Pomôže nám vo väčšej miere vytvárať vhodné prostredie pre zachovanie, obnovu alebo rozvoj schopností opatrovaných osôb a ich rodín viesť samostatný život, podporiť súbeh pracovného a rodinného života pre rodinných príslušníkov. V našich samosprávnych podmienkach sa jedná o výnimočný pokus

o implementáciu *Operačného programu Ľudské zdroje* z *Európskeho sociálneho fondu*.

Opatrovateľská služba je pilier sociálnej pomoci občanom a výsostne samosprávnou vecou. Je to služba, povinnosť a samozrejmosť pomôcť so starostlivosťou o starších spoluobčanov, ktorí sú na to odkázaní. Prostriedky na opatrovateľskú službu sme doteraz hradili len z rozpočtu Karlovej Vsi. Je to prvý raz, kedy sa na ňu podarilo získať financie aj z iných zdrojov.

Je potrebné dodať, že v sociálnej oblasti sa vďaka už spomínaným organizačným, prevádzkovým aj personálnym zmenám podarilo oveľa viac, než je

získanie projektu z Národného programu. Veľmi úspešne a prospešne pre obe strany sa realizuje už druhá fáza projektu spolupráce s neziskovou organizáciou Depaul Slovensko pri upratovaní verejných priestranstiev. Ďalším v rade je sympatický a veľmi užitočný počin rozvoju stravy, ktorý našim seniorom nielen uľahčí stravovanie, ale aj ušetrí peniaze. O týchto aktivitách vás budeme informovať v nasledujúcich vydaniach.

Peter Buzáš
poslanec za OKS

Daruj človeku rybu, nasýtiš ho na jeden deň, nauč ho loviť, dáš mu potravu na celý život

Vážení čitatelia, dovoľte, aby som vám netradične predstavil časť práce jedného z oddelení nášho miestneho úradu. Som poslanec a zároveň člen komisie bytovej, sociálnej, zdravotnej a pre seniorov. Práca v tejto komisii mi umožňuje nazrieť hlbšie do oddelenia sociálnych vecí. Ponúkam vám pohľad cez príbeh ľudí, ktorí sa naň obrátili ako jedni z mnohých so žiadosťou o pomoc v ťažkej životnej situácii. Takých ľudí sú, žiaľ, aj v Karlovej Vsi desiatky, možno stovky.

Príbeh sa začal v období predvianočného zhonu. Na úrad prišiel pár ľudí so zdanlivo jednoznačným problémom. Muž a žena v stredných rokoch po prepustení z väzenia žiadali o finančný príspevok na nový štart do života.

Pracovníčky nášho oddelenia sociálnych vecí nie sú naklonené spôsobu čo najrýchlejšie žiadosť vyriešiť odsúhlasením alebo zamietnutím a odložiť vec medzi vybavené. Naopak, majú vzácny zmysel a ochotu vidieť hlbšie a odhaliť potreby, ktoré často bývajú na prvý pohľad skryté. Počas mnohých stretnutí hľadali spolu s dvojicou odpovede na problémy, sprevádzali ich pri rozhodovaní o ďalších vážnych krokoch ich spoločného života. Počas rozhovorov bolo potrebné pomáhať im obnoviť základné sociálne zručnosti, prijať zodpovednosť za svoj život, prijať záväzok, dodržať dohodu, priznať si chybu a vedieť ju napraviť, meniť svoje správanie, aby bolo prijateľné aj pre

druhých ľudí, vedieť počúvať a podporovať to dobré, čo je v druhom človeku.

Veľká ľudská i časová investícia našich pracovníčok umožnila páru vytvoriť si základy pre nový nezávislý život. Rozhodli sa hľadať si prácu v zahraničí a pripraviť sa zodpovedne na cestu. Dlhodobu sledovali ponuky a uchádzali sa o rôzne pracovné miesta. Výsledkom bola ponuka na pracovnú pozíciu pre oboch, so zabezpečeným ubytovaním. Spoločne pomenovali veci, ktoré potrebujú na cestu a hlavne na prácu. Vyhľadali si zimné a pracovné oblečenie, obuv, cestovné tašky. V množstve rôznych ponúk sa sami dokázali zorientovať. Kúpa cestovných lístkov nebola posledným kontaktom, iba posledným osobným stretnutím našich pracovníčok s nimi. O každom úspechu sa dodnes radi podelia SMS správou.

Málokto z nás si vie predstaviť, koľko osobného

vkladu, taktu, času je potrebné venovať riešeniu zložitých situácií ľudí, ktorí si už nevedia pomôcť vlastnými silami. Nič z toho sa nedá merať ani na hodiny, ani počtom vybavených stránok. To nie sú len stránky, to sú ľudské osudy. Nikto z nás sa nechce ocitnúť v podobnej situácii, a preto, keď môžeme poskytnúť pomoc, urobme tak s ochotou ako naši pracovníci z oddelenia sociálnych vecí.

Oddelenie sociálnych vecí okrem iného poskytuje sociálne poradenstvo pre rôzne cieľové skupiny, pre ľudí po výkone trestu odňatia slobody, pre nízkoprijemné rodiny, podporuje ľudí pri hľadaní vlastných zdrojov na zvládanie krízových situácií.

Juraj Kmeťko
nezávislý poslanec

Skúsenosť za 10 eur

Niekedy začiatkom leta som išiel do práce. Ponáhlal som sa. Na Karloveskej nechodili električky. Na „Molecké“ boli na zastávkach zálahy ľudí. Zastal som preto pri ZUŠ-ke a ponúkol som čakajúcim odvoz. Po krátkom ostýchaní som nabral štyroch pasažierov v seniorskom veku. Jeden pár vystúpil pod mostom a dve ženy som odviezol k bývalému „Prioru“. Jedna z nich bola obzvlášť rada, lebo cestovala do nemocnice „U milosrdných“, kde mala vyzdvihnúť manžela po hospitalizácii. Aj jej cestou nervózne tele-

fonoval, pretože meškala. Keď pani vystupovala, položila mi na sedadlo 10 eur, poďakovala sa a „zmizla“. Ani som sa nestačil ohraďiť proti takej neúmernej odmene. Bola preč.

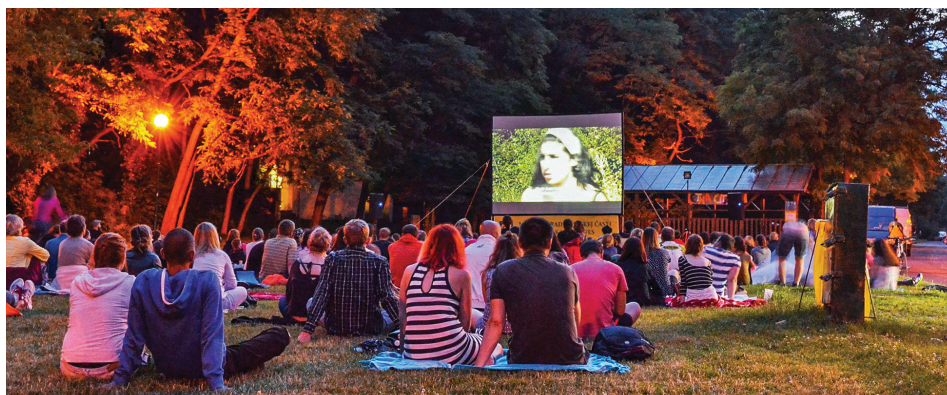
10 eur je veľa peňazí. Obzvlášť pre dôchodcu. Je to asi dvakrát viac, ako by stála cesta taxíkom, ktorú by si nedovolila zaplatiť. Zdalo by sa jej to priveľa. O to viac si cením tých desať, ktoré mi tam nechala. Bol to nielen prejav vďaky za pomoc v núdzi, ale celkom iste aj prejav vnútornej hrdosti a naučené jednoduché pravidlo - nezostať nič dlžný.

V tomto sa s paňou vnútorne stotožňujem. Tie peniaze neviem vrátiť, ale nemôžem ich ani prijať. Celkom by mi to pokazilo ten príjemný vnútorný pocit, že som mohol a aj bol užitočný. Tých 10 eur mám odložených. Hľadám spôsob, ako ich „posunúť“ ďalej – k niekomu núdznému, kto by ich užil na dobrú vec. Možno mu nepomôžem, ale ho potešia. Preto vopred ďakujem tej neznámej pani.

Rudolf Rosina
nezávislý poslanec

Za málo peňazí veľa muziky

Rozpočet Karlovej Vsi nebol ani v roku 2016 ku kultúre veľmi štedrý. S pridelenými 1,2% z celkového balíka financií sa oddelenie kultúry miestneho úradu muselo riadne obracať, aby prinieslo väčšie množstvo akcií, kvalitné programy a nové formáty pre všetky vekové kategórie.

Do roku 2015 chýbala v našej mestskej časti kultúrna koncepcia, ktorá by odrážala potreby a záujmy všetkých Karlovešťanov. Dramaturgia podujatí v Karloveskom centre kultúry, v miestnej knižnici i vonku na uliciach bola postavená najmä na tradičných masových akciách a obvyklej zábave (karneval, ples, MDŽ, Deň matiek, majáles, MDD, hody, Mikuláš, Silvester, Čaj o piatej). Mladej a strednej generácii chýbali kvalitné kultúrne podujatia. Pre školy nebola vypracovaná ponuka výchovných programov zameraných na problémové oblasti. Aktívni ľudia zapojení v občianskych združeniach a spolkoch pociťovali absenciu záujmu a spolupráce. Naše kultúrne stánky – dom kultúry a knižnica boli následkom nezodpovedného hospodárenia mestskej časti v nevyhovujúcom technickom stave – dá sa povedať, že až za hranicou bezpečnosti. Nízke alebo žiadne prenájmy, rozdielne typy zmlúv, bezplatné poskytovanie kultúrneho domu bez akýchkoľvek pravidiel, a teda doplácanie z obecného rozpočtu najmä na energie, spôsobovalo netransparentnosť vo verejných financiách a chaos v nastavovaní akýchkoľvek spoluprác. V Karlovej Vsi a na Dlhých dieloch však žije množstvo ľudí rôzneho veku, s rôznymi záujmami. Volali sme po zmene.

Za rok sa podarilo nemožné

Počas minulého školského roka sa v kultúrnom dome rozbehol okrem krúžkov, kurzov, táborov, tvorivých dielní a workshopov aj Filmový klub Kamel pre rodiny s deťmi, Filmový klub Kamel – večerné premietania, Hudobný klub Kamel – hudobné koncerty rôznych žánrov, Nedeľné rozprávky, Karloveská tančiareň.

Medzi sezónne akcie patrí bohatá ponuka výchovných programov pre školy a škôlky v spolupráci s rôznymi divadlami, štátnym konzervatóriom, Asociáciou slovenských filmových klubov, Hudobným centrom. Kultúrny dom priniesol pre Karlovešťanov po prvýkrát Noc divadiel, divadelné festivaly Puberták a LANOFEST, Seniorfest, Zimný festival tanca, Svetový deň cirkusu,

súťaž garážových kapiel. Konajú sa tu stretnutia jubilantov, je tu živo aj na MDŽ, Deň matiek, MDD, na Mikuláša, v novej koncepcii zažijete aj Vianočné a Jarné trhy spojené s burzou kníh.

Svojich fanúšikov si získali aj knižné búdky osadené na 7 miestach v Karlovej Vsi a na Dlhých dieloch.

Oddelenie kultúry hľadá financie aj mimo rozpočtu mestskej časti. Aktívne sa uchádza o granty a dotácie z verejného aj súkromného sektora (BSK, Poštová banka, Nadácia ZSE). Vstupné na kultúrne podujatia môžu študenti hradiť kultúrnymi poukazmi s podporou ministerstva kultúry.

Tradičný majáles, hody a bohaté kultúrne a športové leto

Karloveský majáles zahájil množstvo podujatí pod holým nebom. Tanečné, hudobné a športové vystúpenia oživila Komunitná ulička, v ktorej sa prezentovali karloveské kluby, školy, občianske združenia či miestni predajcovia. Mimoriadnemu záujmu sa tešila prehliadka novej techniky, s ktorou pracovníci miestneho úradu čistia a kosia Karlovu Ves. Počas hodov sme v Líščom údolí mohli nazrieť aj do života stredovekých rytierov, prvýkrát sme sa stretli aj s programom miestnej knižnice. V stane mestskej časti ste sa mohli porozprávať s vedúcimi oddelení miestneho úradu

a poslancami. Ďalšou novinkou bola Karloveská hodová zábava v kultúrnom dome. Myslím si, že po malých úpravách by sa mohla stať veľkým lákadlom pre mladých i starších.

Zaujímavé akcie sa konali počas celého leta. Karlovešťania boli pozvaní na desiatky podujatí – v Líščom údolí prebiehalo veľmi úspešné piatkové letné kino a letná čítareň s autogramiádou, v Botanickej záhrade hudobné koncerty pre fajnšmekrov. Vo Vodárenskej záhrade sme si každý týždeň od pondelka do štvrtka mohli zašportovať. Pre rodiny s deťmi boli pripravené pondelkové rozprávky spojené s kreatívnymi dielňami.

Široká a pestrá ponuka programov si vyžiadala opravy

Karloveské centrum kultúry po náročnej sezóne prešlo v lete kompletnou rekonštrukciou elektroinštalácie. To zabezpečilo nielen lepší svetelný a zvukový zážitok, ale hlavne bezpečnosť návštevníkov. Vymaľovali sa vnútorné priestory a čiastočne vymenili okná.

Okolie kultúrneho domu upravovali dobrovoľníci počas celoslovenskej dobrovoľníckej akcie Naše mesto i počas happeningov v spolupráci s miestnymi školami, občianskymi združeniami, Nadáciou Pontis a Bratislavským dobrovoľníckym centrom. Prevažne mladí ľudia tu čistili okolie, vysadili kvety, vymaľovali budovu zvonka. Naviazali tak na odkaz našich predchodcov, ktorí vlastnoručne pomáhali budovať tento kultúrny stánok pred 60 rokmi. V okolí budovy vzniká nová oddychová zóna Kamel primárne určená pre sprievodné a komunitné projekty kultúrneho domu a karloveských občianskych združení.

V knižnici sa čiastočne odstránilo zatekanie, vymenili prasknuté sklené konštrukcie, vnútorné osvetlenie a elektrické rozvody. Karlova Ves ju má v prenájme od hlavného mesta, a je isté, že by si zaslúžila ešte viac našej pozornosti.

Máme sa na čo tešiť

Naše oddelenie kultúry má mnohé smelé nápady a kreatívnych ľudí. Počúvajú pripomienky návštevníkov podujatí a zahŕňajú ich do svojich plánov. Cieľom je samozrejme vyššia spokojnosť a návštevnosť akcií. Túto sezónu pre Karlovešťanov pribudnú vernisáže, happeningy, multižánrové festivaly, literárno-hudobné večery, krsty kníh, tvorivé dielne a mnohé iné.

Srdečne vás pozývam.

Lívia Poláchová
nezávislá poslankyňa

Školstvo a vzdelávanie zostáva našou prioritou

Jedným z dôvodov, pre ktorý som sa pred dvomi rokmi rozhodol kandidovať za poslanca, bol neudržateľný a katastrofálny stav v oblasti školstva a vzdelávania

Nedokážem si vysvetliť absolútny nezáujem predchádzajúceho vedenia Karovej Vsi o túto oblasť. Inak sa nedá pochopiť stav budov našich základných a materských škôl. Nikomu zrejme neprekážalo, ako vyzerajú hygienické zariadenia na ZŠ A. Dubčeka, že deti cvičia na ZŠ Karloveská 61 v plesnivej telocvični, že na tej istej škole tečie strecha, ktorá bola za nemalé finančné prostriedky rekonštruovaná. To je len niekoľko príkladov. Asi najvýstižnejším príkladom nezájmu bol stav školského bazéna na ZŠ A. Dubčeka. Nikto neriešil havarijný stav elektrických rozvodov, vzduchotechniky, okien, ani nefunkčný mechanizmus dávkovania chlóru. Tento stav nutne musel viesť k zatvoreniu bazéna. Je potešiteľné, že terajšie vedenie považuje oblasť podpory školstva a vzdelávania za prioritnú.

Za dva roky sa podarilo zrealizovať už niekoľko významných investícií

1. rekonštrukcia hygienických zariadení na Spojenej škole na Tilgnerovej,
2. dve etapy rekonštrukcie hygienických zariadení na ZŠ A. Dubčeka na Majerníkovej,
3. odstránenie plesne a riešenie odvetrania v telocvični na ZŠ Karloveská 61,
4. rekonštrukcia strechy a s tým súvisiaca výmena podlahovej krytiny na 3. poschodí na tej istej škole,

5. prebiehajúca obnova palubovky v telocvičniach na Spojenej škole na Tilgnerovej,
6. rozšírenie kapacít materských škôl.

Systémové a dlhodobé udržateľné hospodárenie škôl

V roku 2014 bolo jednorazovo vyplatené z rozpočtu MČ na vyrovnanie dlhu jednotlivých škôl vyše 222 000 eur. Čo bolo síce chváľhodné rozhodnutie, ale z dlhodobého hľadiska nesystémové a neudržateľné. Aj tento problém sa podarilo vyriešiť a je potešujúce, že naše školy dnes hospodária s vyrovnaným rozpočtom bez akejkolvek potreby dofinancovania. Daný stav sa podarilo docieľiť niekoľkými opatreniami, predovšetkým:

1. schválením VZN o výške finančných prostriedkov mestskej časti určených na mzdy a prevádzku na dieťa materskej školy a školského zariadenia,

ktorým došlo k výraznému navýšeniu finančných prostriedkov na prevádzku Školského klubu detí a školskej jedálne,

2. prijatím novely Zásad hospodárenia a nakladania s majetkom, podľa ktorých sa príjem z krátkodobých nájmov priestorov, ktorý bol doteraz príjmom mestskej časti, stal príjmom školy,

3. racionalizáciou siete základných škôl. Pre všetkých tak bolestivé rozhodnutie o zrušení ZŠ Veternicová prinieslo potrebné naplnenie voľných kapacít ďalších základných škôl. Na ZŠ Karloveská 61 ako aj na ZŠ A. Dubčeka na Majerníkovej 62 narástol počet žiakov v tomto školskom roku o rovnaký počet 78 žiakov, na Spojenej škole na Tilgnerovej o 36 žiakov. Nakoľko je v súčasnosti systém financovania základných škôl nastavený na základe počtu žiakov, dané rozhodnutie výrazne pomohlo k finančnej stabilizácii našich škôl.

Výbornou správou je aj v uplynulom období realizované rozšírenie kapacít materských škôl. Dnes je počet miest v nich dostatočný, a to aj pri zohľadnení predpokladaného demografického vývoja.

Richard Savčinský
nezávislý poslanec

Trvalý pobyt nie je formalita

Sú krajiny, ktoré pojem trvalý pobyt ani nepoznajú. Sú aj také, kde si bez nahlásenia trvalého pobytu nevybavíte ani permanentku do fitness. Na Slovensku je spojených s trvalým pobytom stále viac súvislostí, ktoré vôbec nevystihuje jeho oficiálna definícia.

Podľa nej je trvalý pobyt údaj o vašom pobyte na území Slovenska, ktorý slúži na účely evidencie obyvateľstva. Adresa trvalého pobytu je miestom vášho stáleho bydliska. Trvalý pobyt môžete mať na Slovensku evidovaný v tom istom čase iba jeden.

Trvalý pobyt sa stáva v súčasnosti zaujímavou obchodnou komoditou. Existujú spoločnosti, ktoré vám za príslušný poplatok vybavujú trvalý (virtuálny) pobyt v Bratislave. Alebo naopak, ľudia si ponechávajú trvalý pobyt v mieste rodiska, napr. u rodičov, len tak z nostalgie alebo z nechuti vybavovať si všetky odhlášky a nové doklady. Ľudí, ktorí reálne žijú inde, ako majú uvedené v občianskom preukaze, je na Slovensku veľa. Voči mestám a obciam je to nespravodlivé.

Podielové dane sú hlavným príjmom miest a obcí. Vznikajú z príjmov daní fyzických osôb, ktoré sú súčasťou štátneho rozpočtu. Mestá sa dlhodobo snažia zastaviť oficiálny úbytok obyvateľov, lebo to pre ne znamená menej peňazí. Neoficiálny nárast obyvateľov (rozumej takých, ktorí tam

bývajú, ale nemajú nahlásený trvalý pobyt) im do spoločnej kasy peniaze neprinesie. Neprihlásení obyvatelia užívajú obecné cesty, občiansku vybavenosť, ale neplatia do spoločného.

Problematika trvalého pobytu z pohľadu výstavby

Územný plán stanovuje využitie územia a koľko percent môžu maximálne tvoriť byty na trvalé bývanie. Veľmi zjednodušene povedané, jeho primárnou úlohou je rešpektovať hodnoty územia a regulovať ho tak, aby bola zabezpečená kvalita životného prostredia pre ľudí. Pri výstavbe nebytových priestorov sú kladené nižšie požiadavky napr. na svetlotechniku, vodu a kanalizáciu, ale aj počet parkovacích miest. Zároveň sa predpokladá obrátená dopravná špička, ako pre bytové domy (rozumej príchod ráno, odchod večer). Pri stavebnom konaní si developeri šikovne umiestnia apartmány pod tzv. polyfunkciu územného plánu (čo by reálne mali byť kancelárie, kaviarne, fitnesscentrum a pod.). Následne tieto tzv. apartmány začnú inzerovať a predávať ako byty. Príkladov je aj v našej mestskej časti niekoľko. Najznámejšie

sú apartmány v Karloveskej zátok. Kupujúci vidí kuchyňu a všetko vybavenie tak ako v bežnom byte. V tej chvíli nerieši, že kupuje nebytový priestor, kde si nemôže nahlásiť trvalý pobyt. Rozdiel možno pochopiť až vo chvíli, keď zaeviduje nedostatok parkovacích miest, potrebuje umiestniť do škôlky dieťa alebo nezíska označenie rezident.

V poslednej dobe sa množia požiadavky majiteľov nebytových priestorov o zmenu na bytové, aby si mohli vybaviť trvalý pobyt. Mnohí z nich už v tzv. nebytových priestoroch trvale bývajú. Nastáva ťažko riešiteľná situácia, za ktorú však už zodpovednosť na svojich bedrách nenesie developer, ale horúci zemiak si pohadzuje občan (vlastník nebytového priestoru) a stavebný úrad obce.

Odporúčam starostlivo zvažovať všetky okolnosti pri kúpe nehnuteľnosti za účelom bývania.

Viera Bukovenová
aktivistka iniciatívy
Naša Bratislava

Ľube a Paľovi

V posledných týždňoch pán Velček pritvrdil a dostal sa v kauze ZŠ Veternicová do takého tranzu, až mám obavu, či sa z neho ešte dokáže prebrať. Po jeho poslednom diele, ktoré publikoval pod názvom „Čahojová a poslanci Naša Bratislava zmenili charakter mestskej časti, na cirkevný“ sa mi ozvalo viacero priateľov s otázkami. Rozhodol som sa odpovedať nielen im, ale aj ostatným, ktorých zaujíma pohľad na tento problém v Karlovej Vsi. Článok v občasníku Naša Karlova Ves nevolím preto, že by som sa vyhýbal konfrontácii s pánom Velčekom pod jeho blogom, ale preto, že nechcem diskusiou pod článkom zvyšovať čítanosť amorálneho textu.

Ľuba, Paľo a ostatní,

vaša otázka nie je úplne jednoduchá, ale pokúsím sa na ňu odpovedať stručne.

V prvom rade treba vedieť, kto je blogger Velček

Je to bývalý prednosta Miestneho úradu v Karlovej Vsi, človek, ktorého veľmi, veľmi mrzí (lebo prišiel o dobre platený flek), že starostkou je D. Čahojová a že tá partia nezávislých, z ktorých si plné tri roky robili aj s modrými kamarátmi srandu, nakoniec vyhrala. Ak bola naším cieľom, aspoň v komunále, nestranícka politika, tak boj so straníckou politikou je toho súčasťou. Treba byť pripravený aj na takéto blogy, nepodložené fámy, klebety a osočovania, ktoré vznikali a zrejme stále budú vznikať.

Samozrejme, že o spravovaní vecí verejných máme iné predstavy, ako mala starostka Hanulíková a povedal by som v tomto kontexte, že „Chvála bohu“.

Keby starostka Hanulíková a prednosta úradu Velček riešili problémy Základnej školy Veternicová tak, ako sa riešiť mali, škola skončiť nemusela. Tolerovali trvalý úbytok žiakov bez adekvátnych opatrení zo strany manažmentu školy. Žiaľ, až tak, že tento bol neschopný reagovať na požiadavku: „Zastaviť pokles žiakov, a tým navyšovanie dlhu školy oproti normatívu“.

Akú hru rozohráva pán Velček argumentom, že „mení charakter mestskej časti na cirkevný“?

Nerozumiem tomu, ale ak toto nemá byť výzva na svätú vojnu, lebo takýmito výrokmi sa všetky sväté vojny, aj tie, ktoré svätia Ateizmus, začínajú, tak je to veľmi nešikovné. Nesvedčí to o ničom inom, iba o tom, že argumenty došli.

Teraz bez strašenia

Škola na Veternicovej tvorila v poslednom roku dlh 7 tisíc eur mesačne. Nechcete vedieť, čo sme všetko absolvovali, kým sme dospeli k výsledku, že nedokážeme v súčasnej legislatíve manažovať túto školu bez straty. Preto sme boli nútení prijať rozhodnutie. Nebolo to ľahké, toto nikdy nie je ľahké, lebo deti a rodičia a ich priatelia ... skrátka „voličská základňa ako prasa“. Aj pre ňu je blogger Velček blogerom.

Do prvého ročníka sa na ZŠ Veternicová zapísalo 18 detí.

V tom istom čase sa zapísalo na inú karloveskú školu - sv. Františka do prvého ročníka až 140

detí. Riaditeľ ich nemohol prijať viac ako 50. Mohol deti odmietnuť alebo musel hľadať riešenie, a preto požiadal úrad o prenájom voľných priestorov na Veternicovej. Bolo to ešte vtedy, keď ani zďaleka nebolo rozhodnuté o zrušení ZŠ Veternicová.

Od septembra vznikla nová situácia. ZŠ Veternicová bola rozhodnutím ministerstva školstva vyradená zo siete a zrušená. Pre riaditeľa elokovaného pracoviska veľká výzva - uchádzať sa o zvyšné priestory a v budúcnosti prevádzkovať základnú školu na Veternicovej ulici aj za predpokladu, že sa vysporiada so všetkými príčinami, pre ktoré bol bývalý manažment ZŠ neúspešný.

Spojená škola sv. Františka je jednou z najlepších škôl na Slovensku. V indexe INEKO je z celého Slovenska medzi ZŠ na 3. mieste. Poskytuje bezplatné vzdelávanie, nevyberá poplatky okrem vecí bežných aj vo verejných školách (ZRPŠ, 2% z dane a pod.).

To bol jeden z rozhodujúcich dôvodov, prečo škola získala nájom celej budovy. Boli aj iné. Napríklad konkrétna skúsenosť z jej pôsobenia na Karloveskej 32. Ako nájomcovia sa skvele starajú o zverenú budovu, na vlastné náklady vymenili okná, opravili strechu, telocvičňu, vybudovali vlastnú kotolňu a mnohé iné. Školu, o ktorú nemal nik záujem, zmenili na školu, kam sa hlási 140 detí. Záväzok zveľaďovať a udržiavať zverenú budovu na Veternicovej je súčasťou nájomnej zmluvy.

Aj preto, a napriek tomu, že sám nie som veriaci a svoje deti som všetky posielal do inej školy na Karloveskej ulici, hlasoval som za prenájom v prospech školy sv. Františka. Vidím, ako môže vyzeráť v budúcnosti a páči sa mi to.

O tom, ako sme prenajali celú školu

Mohli sme najprv dlho diskutovať o tom, či chceme školu bez rodičovských poplatkov alebo s poplatkami, či budeme prenajímať na základe ponuky od školy sv. Františka alebo verejnej výzvy na predloženie zámerov od iných záujemcov.

Verejná obchodná súťaž by bola iba o tom, kto si môže dovoliť zaplatiť viac, ale tie poplatky by nájomcovia preniesli na rodičov budúcich žiakov. Túto možnosť by som pripustil až vtedy, ak by budovu nechcel nik, kto je schopný poskytovať bezplatné vzdelávanie.

Myslím si, že akýmkoľvek výberom spomedzi predložených zámerov by sme lepšiu školu bez poplatkov do Karlovej Vsi nepriviedli. Obe, ktoré sú v rebríčku INEKO pred SŠ sv. Františka, sú z východného Slovenska.

Navyše, škola mala už prvý ročník v štyroch triedach v objekte na Veternicovej ulici. Aj v prípade iných prenájmov mestská časť najprv rokuje s tým, kto v priestoroch už pôsobí.

Osobný priateľ bývalej starostky Hanulíkovej, premiér Fico, ignoruje školstvo a jeho problémy, jeho vláda nemení súčasný systém riadenia základných škôl, ktorý konzervuje aj zvrátenosti, aké sa diali na Veternicovej. Radšej pripustí, aby jeho osobná priateľka ústami svojho blogera rozpútala v našej mestskej časti ateistický džihád. F.U.J.

Marcel Zajac
nezávislý poslanec

Vstupujeme do druhého polčasu

V decembri uplynie prvá polovica volebného obdobia. Čo priniesla a čo môžeme očakávať do budúcnosti?

V akom stave sme prevzali mestskú časť? V podstatne horšom, ako sme očakávali. Prebytkové hospodárenie bolo viac na papieri ako v skutočnosti. Dôsledkom bola dlhodobá zanedbávaná starostlivosť o verejnú infraštruktúru – cesty, chodníky, ihriská, športoviská, zeleň a najmä objekty škôl a materských škôlok vrátane kritického stavu bazéna na ZŠ A. Dubčeka. Mimoriadne neprijemným prekvapením boli súdne spory, v ktorých je mestská časť žalovaná, pričom v najväčšom ide o viac ako 11,6 milióna eur – to je viac ako celý rozpočet mestskej časti. Negatívom boli rôzne zmluvy s dodávateľmi, o ktorých efektívnosti a hospodárnosti by sme mohli vážne pochybovať.

Pustili sme sa do práce s odhodlaním vyriešiť staré problémy a priniesť nové riešenia. Upratovanie po bývalom vedení nám odčerpalo podstatne viac času a energie, a preto sa prvé pozitívne rozhodnutia objavili neskôr, ako sme plánovali.

Počiatkové investície

Napriek týmto skutočnostiam sa nám v roku 2015 podarilo zostaviť prebytkový rozpočet. Investovali sme do opráv škôl takmer 100 tisíc eur a do údržby ciest, chodníkov a verejných priestranstiev približne 120 tisíc eur. Dôležitým rozhodnutím bola realizácia zámeru vykonávať verejnoprospešné služby spočívajúce v údržbe ciest, chodníkov a zelene vlastnými silami. Vypovedali sa zmluvy s externými dodávateľmi a zakúpila sa vlastná, nová komunálna technika – kosačky, traktory a ostatné zariadenia na zimnú i letnú údržbu. Išlo o ambiciózne cieľ, v jednom roku radikálne zmeniť spôsob výkonu týchto služieb. Samotná technika nestačí, potrebovali sme získať a zaučiť personál, čo nie je jednoduché.

V roku 2016 sme museli už od prvých týždňov riešiť ekonomické problémy ZŠ Veternicová. Poslanci prijali ťažké a bolestivé rozhodnutie o zrušení školy. Budova však naďalej zostala slúžiť na školské účely a navštevujú ju deti z úspešnej karloveskej školy SŠ sv. Františka, o ktorú je veľký záujem zo strany rodičov.

Riešenie problémov v doprave

Konečne sa podarilo opravovať aj súvislejšie úseky ciest ako napríklad Sološnická a Ulica Hany Meličkovej. Veľkým problémom je parkovanie. Neexistuje čarovný prútik na jednoduché riešenie. Treba robiť konkrétne kroky v jednotlivých lokalitách. Spustili sme pilotný projekt rezidenčného parkovania v okolí Silvánskej. Cieľom je zvýhodniť obyvateľov s trvalým pobytom, aby sa im zlepšilo

parkovanie najmä vo večerných hodinách. Ak sa potvrdí úspešnosť projektu, radi by sme v realizácii rezidenčného parkovania pokračovali aj na ďalších uliciach. Vytipovali sme aj lokality, kde by bolo možné postaviť nové parkoviská.

Komunikácia s verejnosťou

Začali sme vydávať noviny Karlova Ves, ktoré prinášajú dôležité informácie o živote v mestskej časti. Zmenila sa web stránka, pribudli nové formy komunikácie úradu s verejnosťou, elektronická úradná tabuľa. Otvorili sme Centrum služieb občanom na Námestí sv. Františka, kde na jednom mieste poskytujeme overovanie podpisov, služby matriky, ohlasovne pobytu a ďalšie. Otvorili sme bezplatnú právnu poradňu.

Podpora školstva, športu a kultúry

Dobré výsledky hospodárenia v prvom roku sme ako ušetrený prebytok presunuli do Fondu opráv škôl a školských zariadení. V tomto roku sa pokračovalo v renováciách objektov škôl, opravili sa sociálne zariadenia na ZŠ A. Dubčeka, strecha na ZŠ Karloveská 61 a do konca roka budú vymenené telocvičnice na SŠ Tilgnerova. Kompletne sa pripravili aj projekty opravy a revitalizácie školského bazéna na Majerníkovej. Rozšírili sme kapacity v materských školách na Majerníkovej, vďaka čomu sme umiestnili všetky deti, ktoré rodičia zapísali do našich škôlok. To sa niektorým mestským častiam nepodarilo.

Podporili sme aj detský a mládežnícky šport. Kompletne sa zrekonštruoval povrch viacúčelového ihriska na Karloveskej 32. Športové kluby dostali po dlhých rokoch dotácie na podporu svojej činnosti vo výške 35 tisíc eur.

Kultúrny život je pestrejší. Vylepšili sme tradičné hody a majáles. Otvorili sme letné kino v Líščom údolí, tančiareň, Filmový a hudobný klub Kamel. Opravili sa priestory v dome kultúry ako aj v karloveskej knižnici. Pravidelne sa začali organizovať podujatia pre karloveských jubilantov, ktoré sú veľmi obľúbené.

Zmenami prechádza opatrovateľská služba aj stavebný úrad

Chceme, aby opatrovateľská služba bola kvalitnejšia a mala väčšie kapacity. Snažíme sa transformovať existujúce senior kluby na denné centrá, ktoré by prinášali rozmanité aktivity pre širší okruh našich starších spoluobčanov. Prachom nezapadol ani projekt zariadenia pre seniorov. O pár dní by zastupiteľstvo malo definitívne rozhodnúť o lokalite bývalých detských jaslí na Borskej, kde by sa nové zariadenie malo stavať.

Vo fungovaní stavebného úradu sa kladie dôraz na striktné dodržiavanie zákonov a pravidiel pre novú výstavbu, čím sa chráni verejný záujem a životné podmienky obyvateľov. Doposiaľ nebolo vydané žiadne stavebné povolenie na väčšiu výstavbu napriek veľkému záujmu investorov vo viacerých lokalitách.

Čo chceme v nasledujúcich dvoch rokoch urobiť?

zrekonštruovať školský bazén na ZŠ A. Dubčeka

začať výstavbu zariadenia pre seniorov

postaviť nový objekt Karloveskej lodenice

prípraviť realizáciu výstavby nového parkovacieho domu na Veternicovej ulici

revitalizovať školské športové areály na Majerníkovej a Tilgnerovej ulici

rozšíriť projekt rezidenčného parkovania do ďalších lokalít

obnoviť väčšie množstvo detských ihrísk vo vnútroblokoch

revitalizovať Park SNP v Líščom údolí

Plánujeme, samozrejme, pokračovať v zlepšovaní starostlivosti o verejné priestranstvá. Je potrebné skvalitniť starostlivosť o zeleň, sadiť nové stromy a skultivovať zanedbané plochy.

Naše ciele sú veľmi náročné. Možno sa nepodariť splniť všetko. Je ale dôležité, aby sme urobili maximum. Niekde nás limitujú financie, niekde neusporiadané majetkovo-právne vzťahy, niekde čas alebo nedostatok ľudí. Vďaka dobrej spolupráci medzi starostkou, miestnym úradom a zastupiteľstvom sa nestráca energia v žabomyších konfliktach. Po dlhých rokoch je v Karlovej Vsi zrejmá spoločná snaha niečo dobré urobiť. Neznamená to, že máme na všetko rovnaké názory, ale že je vôľa spolupracovať pri hľadaní cesty, ako zlepšiť život v našej mestskej časti.

JUDr. Branislav Záhradník
zástupca starostky
nezávislý poslanec

Ďakujeme za každú odozvu na adrese nasakarlovaves@gmail.com

Tento materiál pripravujeme vo svojom voľnom čase. Náklady na tlač a poštovné si hradíme z vlastných prostriedkov.